

★ ዴሞክራሲያ ★

ዴሞ ቅጽ 34 ቁጥር 4

ታህሳስ 2001 ዓ.ም.

ታህሳስ 40 ዓመት--

በወጣቶች ትግል ሀገር ይድን

ከዛሬ 40 ዓመት በፊት በታህሳስ ወር ተማሪ ጥላሁን ግዛው በዚያን ጊዜ በነበረው አገዛዝ የፀጥታ ሰራተኞች በማታ ተገደለ። ይህን የግፍ ግድያ በመቃወም ተማሪዎች ባካሄዱት ሰልፍና የተቃውሞ እንቅስቃሴ ሌሎች ተማሪዎችም መስዋዕትነትን ከፈሉ። የኢትዮጵያ ተማሪዎች እንቅስቃሴ በማያወላዳ መንገድ ከአገዛዙ ጋር መቆራረጥ ብቻ ሳይሆን የነበረውም ትግል ወደ ሌላ ደረጃና ይዘት መሸጋገሩም ግልፅ ሆነ። ታህሳስ ለብዙ ዓመታትም የኢትዮጵያ ሰማዕታት ተማሪዎች ወር ተብሎ ሲከበር ቆይቷል።

ከአርባ ዓመት በፊት የጥላሁን ግዛው መስዋዕት ታሪካዊ አንደኛው ይዘት የነበረው ነው። በውልደት ጥላሁን የልዕልት ሣራ ግዛው ወንድም የነበረ ቢሆንም ሰልፉ ከጭቁኑ ሕዝብ ጋር በመሆኑ በአገዛዙ ተገድሏል። በወቅቱ ስለነበረው የተማሪ እንቅስቃሴ ዛሬ የሀሰት መረጃ ሊሰጡ የሚሯሯጡ ቢኖሩም ያ ታሪካዊ እንቅስቃሴ ተማሪዎችን በብሄረሰብ ሳይለያይ በኢትዮጵያዊነት ያደራጀና ሁሉንም ከመደብ ጀርባ አንፃር ሳይሆን በእምነታቸው ፈርጆ ያታገለ ነበር። ጥላሁን በጥይት እንዲገደል የተወሰነው የተማሪውን እንቅስቃሴ ቅስም ለመስበርና በዚህም እርምጃ ሰቅጠጥ ብሎ ትግሉን እንዲያቆም ነበር። የአጭውን አገዛዝ የተካው ፋሺስታዊ ቡድን ደግሞ በዚሁ መንፈስ ቀይ ሽብርን አካሂዶ የሕዝብን የትግል እንቅስቃሴ ለአንዴም ለሁሌም ሊሰብር ሞክሮ ነበር። ወያኔም በበኩሉ የሕዝብን እምቢታ በሽብርና ግድያ ሊገታ ሲጥር ዓመታትን አስቆጥሯል። ግን የሕዝብን ትግል የማፈኑ ዕቅዳቸው ለሁሉም አልተሳካም። “ጥላሁን ለምን ለምን ሞተ!?” እያለ እየዘመረ ወጣቱ በቁጣ ተነሳስቶ የየካቲት አብዮት ቆራጥ ወታደር ሆነ እንጂ፤ በኢሕአፓም ዙሪያ ተደራጅቶ በቆራጥነት ታገለ አንጂ ተሸማቆ ለባለነፍጦቹ አላደረም። ግድያና ሽብር ሟቾቹን ሳይሆን ቀሪውን ማሸማቀቂያና ከትግል ማራቂያ ነውና የኢትዮጵያ ወጣቶች ለዚህ ሰለባ አልሆኑም። የወጣቱን ሀገር ወዳድና ቆራጥ የትግል መንፈስና ሚና ዴሞክራሲያ በመስከረም 1983 እንደሚከተለው ያቀረበው ገላጭ ይሆናል--

“ተቃውሞን ማሰማት፤ ተበደልኩ ብሎ ማንገራገር፤ እንዴት! ብሎ ባለሥልጣናትን መሟገት፤ ሥልጣንን የሚፈታተኑ ሐሳቦችን መሰንዘር በማይታለምባት፤ ሥርዓተ ትምህርቱም ለሥርዓቱ በሚያረግድባት ፊውዳላዊት ኢትዮጵያ ተማሪውና ተራማጅ

ምሁሩ የላብ አደሩን፣ የአርሶ አደሩን፣ ባጠቃላይም የሠፊውን ሕዝብ ብሶት በማስተጋባት፤ ጥያቄዎቹን በማስማት ከተማሪና ከሙያ ማኅበራት ዓቅም በላይ በመንጠራራት የግፉዓን ጠበቃም፣ ሐዋርያም፣ ሰማዕትም ሆኖ የፈፀመው ገድልና ለየካቲት አብዮት ያነጠፈው ጥርጊያ፤ አብዮቱም ከሕዝብ እጅ እንዳያፈተልክ የአብዮት ጠር ሆነው ከች ካሉት ፋሺስታውያን ኃይላት ጋር ያደረገው ግብግብና የክፈለውም ዋጋ በኢትዮጵያ ሕዝብ ትግል ውስጥ ራሱን የ ለ በነድ የተፃፈ ምዕራፍ የያዘ ነው። ”

ከአርባ ዓመት በፊት የነበረውን ጨቋኝ ሥርዓት ዛሬም የሚናፍቁና የሚደግፉ፤ ያ የተማሪ እንቅስቃሴ የነበረው ኢትዮጵያዊነት የሚጠናወታቸው ክፍሎች የዚህን እንቅስቃሴ ይዘትና ተልዕኮ አወላግደውና ጥላሽት ቀብተው ለማቅረብ ቢጥሩም፤ በተጨማሪም ሁኔታ ሕግ ያ እንቅስቃሴ የራሱ ድክመቶች ቢኖሩትም በመሰረቱ ለኢትዮጵያ፣ ለሕዝቧ የተዋደቁ ወጣቶች ታሪካዊ እንቅስቃሴ መሆኑን ማንም ሊፍቀው የሚችል ሀቅ አይደለም። የተማሪው እንቅስቃሴ ሚና የፖለቲካ ድርጅት ሚና ሊሆን ባለመቻሉም ወጣቱ ወደ ከፍ ያለ የድርጅታዊ ትግል ይሸጋገር ዘንድ በምስጢር የተደራጀው ኢሕአፓ የራሱን ጥረት አድርጎ ውጤትንም ማስገኘቱም ሌላ የማይካድ ሀቅ ነው። በየካቲት አብዮት ወጣቱ ከኢሕአፓ ጋር ሆኖ በመታገል ድሉን እንዳይቀማ ቢጥርም፤ ለጥቆም የመጣውን ፋሺስታዊ አገዛዝ በመታገል ይህ ነው የማይባል መስዋዕትነት ቢከፍልም ሕዝባዊ መሰረት የሌላቸው መኮንኖች በዘመናዊ ባንዶችና በባዕዳን ተረድተውና ነፍጣቸውን ተጠቅመው ከውድቀት ዳኑ። የማንኛውም ሀገር የነገ ዕጣዋ መሰረት ወጣቱ ነው። ብሩህ ተስፋን አቅፎ፤ ከዛሬ ባሻገር ነገ ተነገ ወዲያን ሌላ ጎህን አማትሮ አይቶ ይቻላልን በድፍረት እያዘመ፤ የትግሉ ነው ሕይወቴ ብሎ ለሀገሩና ለሕዝቡ የሚሰዋው ሁሌም በአብዛኛው ወጣቱ ነው። ወጣቱን ማደራጀትና ማስለፍ፤ ብሩህ ራዕይ ማስጨበጥ የቻለ ድርጅት የመሪነቱን ሚና ተረክቦ ውጣ ውረዱን ከተወጣ የድል ባለቤትም ሊሆን ይችላል። የወጣቱ ትግል ለኢትዮጵያ መሰረታዊ ለውጥ ምሰሶው ነበር ብንል ማጋነን አይሆንም። ከጊዜ በኋላ ኢትዮጵያዊነታቸው የተሸረሸረ ጠባቦች ብቅ ብለው የተማሪውን እንቅስቃሴ ቅርስ አፈር አብልተው ግንጠላን ሰባኪ ቢሆኑም የሀገራችን ተራማጅ ተማሪዎች የአበጠው ይፈንዳ የሕዝብ እኩልነት ይረጋገጥ ሲሉ ሁሉም በአንድነት በኢትዮጵያዊነትና ለኢትዮጵያ በሚል ፍላጎት ነበር። “መሬት ለአራሹ!” ሥርዓቱን ያናጋ መፈክር እንደሆነው ሁሉ “የሕዝብ እኩልነት መብት እውን ይሁን!” የሚለውም ለከፋፈለህ ግዛው ሥርዓት የውድቀቱ ደወል ነበር። የተማሪው እንቅስቃሴ መሬት ለአራሹ ብሎ ስር ነቀል ለውጥ ጠያቂነቱን ከማብሰሩ በፊት ተጀምረው የነበሩትን የብሄረሰብና የኤርትራ እንቅስቃሴዎች ይኸው እንቅስቃሴ ፈጠራቸው ሊባል የሚችልም አይደለም። የተማሪው እንቅስቃሴም ሆነ በ1964 ዓ.ም. የተመሰረተው ኢሕአፓ ለችግሮቹ መፍትሄ ለግሰው የኢትዮጵያን አንድነት በዴሞክራሲ ሊያስጠብቁ ጣሩ እንጂ የመዘዙማ ፈጣሪዎች ገዢዎቹ ነበሩ። ይህን በተመለከተ የግንቦት 1994 ዴሞክራሲያ “ኢሕአፓና የኢትዮጵያ አንድነት ጥያቄ” በሚል ርዕስ ውስጥ የሚከተለውን አቅርቦ ነበር--

“በተለመደው አቀራረብ የብሔር/ብሔረሰብ ጥያቄ ተብሎ የሚጠቀሰውን የሕዝብን

እኩልነትና መብት የሚመለከተው አቢይ ችግር የተከሰተው አንዳንዶች እንደሚሉት በግራ ክንፍ ርዕዮተኛዎች የመነሻው ተራማጁ ምሁር ወይም የተማሪው እንቅስቃሴ ከአፈር አድባላቸው ወይም ከአየር ቆንጥር እነሆ ጥያቄ ተገኘ ወይም ተፈጠረ ብሎ ስላመጣው አልነበረም። በወቅቱ የነበረው የአጼው ሥርዓት በሕዝብ መሀል በመደብ፣ በሃይማኖትና በጾታ ምክንያት ብቻ ሳይሆን በውልደትም--ጓላ ብሄረሰብ በተባለውም የተነሳ--በግልፅ ልዩነት ያደርግ ነበር። በቋንቋውና በማንነቱ ደረጃ የሙሉ ዜግነት ስሜት እንዳይኖረው የተደረገው ሕዝብ ቁጥር ቀላል አልነበረም። ይህ የብሔረሰብ ጭቆና ሊባል የበቃው ሁኔታም በተለይ በደቡብ ክፍል ከጨሰኝነት ማለትም ከመሬት ባለቤትነት መነፈግና ከምርትም ውስጥ በርከት ያለውን ክፍል ከመገበር ጋር የተያያዘ ስለነበር በቀላሉ የማይታለፍ ነበር። ያም ሆኖ ደግሞ የፊውዳሉን ሥርዓት ይታገሉ የነበሩ ወጣቶች ለጉዳዩ የሌለውን ክብደትና የማይገባውን ትኩረት በመስጠት ቅድሚያን አልሰጡትም። የኢትዮጵያ ተማሪ እንቅስቃሴ ሕዝባዊ ትግሉን የጀመረውና ያስተዋወቀው በ“መሬት ለአራሹ” መፈክር ሲሆን ይህ የተማሪው ትግል እየተፋፋመ በሚሄድበትም ወቅት የኤርትራ እንቅስቃሴ (በጀብሀ አማካይነት)፣ በባሌ በነዋቆ ጎቱ የሚመራውና በሶማሊያ የተደገፈው የትጥቅ ትግል የሚጫ ቱለማ አንቅስቃሴ፤...ወዘተ በመድረኩ ነበሩ። የብሔረሰብ ጥያቄ ሊባል የበቃው ጉዳይ መፍትሄ ይሰጠኝ ብሎ ይጠይቅ ነበር ማለት ይቻላል። ተራማጆቹ ያለን ችግር አይተውና አለ ብለው መድኃኒት በመፈለጉ ተግባር ላይ አተኮሩ እንጂ ከብት ባልዋለበት ኩብት ለቀማ ላይ አልተሰማሩም።”

የቀድሞ ወጣቶች በብሄረሰብ ሆነ በሀይማኖት አልተለያዩም። በመሀላቸው ልዩነት የተፈጠረው በፖለቲካ አቅዋምና ምርጫ መሰረት ብቻ ነበር። የወያኔ ጠባቦችና መሰሎቻቸውን የማይጠቀልለው ይህ ሂደት ያንን እንቅስቃሴ ክቡር ያደርገዋል። ጊዜ ስላለፈ ግን የታሪክ በራገጥ ምስክር የጠፋ እየመሰላቸው የባጡን የቆጡን በሀቅ መልክ እያቀረቡ፤ ወጣቶቹ ለዚህና ለዚያ ሴረኛ ሰለባ የሆኑ አስመስለው በመተረክ ትውልድን ሊያደናግሩ እየጣሩ ናቸው። ወጣቱ ግን ለሀገሩና ለጭቁኖች ሲል ውድ ህይወቱን የሰጠ መሆኑን ታሪክ መዝግቦለታል። ለላባደሩና አርሶ አደሩ፣ ለሕዝብ እኩልነት፣ ለድሀው ወገን፣ ለሀገር ሉዓላዊነት ፀንቶ የቆመ ጀግና ወጣት ነበርና ዛሬም ነገም ገድሎ የሚወሳለት ይሆናል። የፋሺስቱ ደረግ ፅልመት ሲጠና የተከተለው ቀቢፀ ተስፋ ወጣቱንም በክሎት የተወሰነው በጥበት ሲጠለፍ፤ ቀሪው ከፖለቲካ ሲርቅ ሌላው ክፍል ደግሞ ፀንቶ ለዓመታት መታገሉ ሊዘነጋ የሚገባው አይደለም። ትላንትም ዛሬም ግን ወጣቱ ግዴታው ከባድ ሆኖ ይገኛል--ላስተማረው ሕዝብ የሚከፍለው ዕዳ የሚዘነጋ አይደለምና። ያኔ በመስከረም 1983 “ዴሞክራሲያ” ይህን ግዴታ በሚከተለው መልክ አቅርቦት ነበር---

“ የኢትዮጵያ ሕዝብ ትግል ብዙ ውጣ ውረድን ያለፈ፤ ብዙም ገና የሚጠብቀው እንደመሆኑ መጠን ከታጋዩ፣ ከአገር ወዳዱ የሚጠበቀው ደግሞ በዚያው ልክ የበዛ ነው።”

በተለይ የኢትዮጵያ ተማሪ-ምሁር በቀላሉ ተከፍሎ የማያልቅ ዕዳ አንዳለበትም ሳንዳፍታ መዘንጋት የለበትም። ያ ታርዞ ያለበሰ፤ ተርቦ ያበላ፤ አንጀቱን አጥፎ፣ አፈር ገፍቶ

ሀገርን ሀገር ያሰኘ፤ በመሐይምነት ተወስኖ የትምህርትን በረከት ያደለ፤ ጠበብነት ሊቃውንት ያስገኘ፤ ጎስቋላ ሕዝብ፤ ያ ብሶት ዋይታው የወለደውን፤ ጅግኖች ልጆቹ የረገፉበትን አብዮት ተነጥቆ፤ እግር ተወርቆ ታስሮ፤ አፉን እንደ ጌኛ ተሸብሶ...በደይን የሚማቅቅ ሕዝብ ከምሁራን ልጆቹ ብድሩን ይጠይቃል። ጊዜው በተራዘመ ቁጥር ወለዱም ይጨምርና መክፈልም ያዳግት ይሆናል። ሆኖም ቀረም ምሁር-ተማሪው፣ አገር ወዳዱ የሳሊና ዳኝነት የሚበይንበት ሁሉ መክፈል ያለበት የኢትዮጵያ ሕዝብ፤ ዕብሪት ትምክህት፣ ጠባብነት በተባሉ ችንካሮች ተቸንክሮ ኤሎሂ! ኤሎሂ! እያለ በሚያቃስትበትና የብተና ፃዕረ ሞት ጥላውን አጥልቶበት አንድ ሕዝብ አንድነቱን ጠብቆ፤ እንደ ሀገር ህልው ሆኖ መቀጠሉ እያጠራጠረ በመጣበት ባሁኒቱ አኪት ሰዓት ነው።”

የኢትዮጵያ ህልውና በወያኔ ለከፋ አደጋ ተጋልጦ ባለበት በአሁኑ ጊዜ በተለይ የወጣቱ ግዴታና ሚና ምንድነው ብሎ መመርመርና ከጨለማው ወደ ብርሀኑ ለመጓዝም ምን መደረግ አለበት የሚለውን ማጤኑ የግድ ይሆናል። ፋሺስት ኢጣሊያ ሀገራችንን ሲወር በብዙ ሺ የሚቆጠሩ ምሁሮችና ወጣቶች ጨፍጭፏል። ሁሉም አገዛዞች ከነገረ ቀደም ወጣቱን በጠላትነት ፈርጀው በተቻላቸው አጥቅተውታል። በተለይ ደርግና ወያኔ የሀገራችንን ወጣት በመምተር ደረጃ ያደረሱት ጉዳት ሰቅጣጭ ነው። ዛሬ ሀገር ህልውናዋ በጥያቄ ውስጥ በገባበት ሁኔታ ያለው የወጣቱ ይዘት አሳሳቢ መሆኑን መደበቁ ለማንም የሚጠቅም አይሆንም። የኢትዮጵያ ጠላት የሆነው ወያኔ በባዕዳን እርዳታ ለሥልጣን ከመብቃቱ በፊት የትግራይን ወጣቶች በተለይም አርሶ አደሮቹን በፀረ-አማራ ቅስቀሳ በክሎና በሀሰት ታሪክ አደራጅቶ ወይም ይል እንደነበረው ጠርንፎ ለጥፋት አስማራ። ለሥልጣን ሲበቃ ደግሞ የመላ ሀገራችን ወጣቶች በብሄረሰብና ጎጥ ለመከፋፈል ተዋድቆ በከህዲዎች እርዳታና ትብብር በከፊልም ቢሆን ዕቅዱ ተሟልቶለታል። ወያኔ በቀደደው የጠባብነት ቦይ የፈሰሱ ደግሞ ወጣቱን በኢትዮጵያዊነት ሳይሆን በጎጥ ደረጃ እንዲሰለፍ በማድረጋቸው ድሮ አንድ ሆኖ የታገለው ወጣት ሊከፋፈል ቻለ ። ይባስ ብሎ ወጣቱን በጎጂ ልምዶችና ሀገር ጥሎ በመውጣቱ “አማራጭ” በመተብተብ እይታው ወደ ትግል እንዳይሆን ለማገድ በብዙ ሚሊዮን ብር የታጀበ ዘመቻ በመካሄድ ላይ ነው። በዚህ ዘመቻም ለሥልጣን ያበቁት ባዕዳን ሙሉ በሙሉ እየተባበሩ ናቸው።

ወጣቱ ትውልድ በአውደ ፖለቲካው ግንባር ቀደሙን ቦታ ይዞ ካልተገኘ የፖለቲካ ድርጅቶችም ቢሆን ሊታደሱና ሊጠናከሩ ይከብዳቸዋል። ከዚያም በላይ ትግሉ ሊጠናከር መቻሉ በጣም ያጠራጥራል። ወያኔ ወጣቱን በድርጅትም፣ በጥቅምም፣ በተንኮልም ለመያዝ ሞክሮ ባልቻለበትም ደግሞ እርባና ቢስ ለማድረግ እየተንቀሳቀሰ ባለበት፤ ወጣቱን ወደ ሀገር አድኑ ትግል ለመሳብ የሚደረገው ጥረት ወሳኝ

ነው። ተቃዋሚ ድርጅቶች ያ ትወልድ በትግል መፈክሮችና በሕዝብ ፍቅር እንደተሳበው ሁሉ ወጣቱን ዛሬ በራዕይም በአርዳያነትም ሊሰቡ መቻል አለባቸው። የዛሬ ወጣት ሀገሩን እንደሚወድ መስዋዕት

ሆኖ፣ ታስሮና ተንገላቶም አሳይቷል። የዛሬው ወጣት የሚያታግለው ካገኘ ታሪክ ሊሰራና አኩሪ ምዕራፎችን ሊያፅፍ የሚችል መሆኑ አያጠራጥርም። ለዚህ ግን ያሉትን ጋሬጣዎች አስወግዶ መገኘት አስፈላጊ ነው። ወጣቱን ሊሰብ የሚችልና ከግለሽነት ይልቅ ሕዝባዊነትና ሀገር ወዳድነት መሻሉን የሚያሳምን ራዕይ ሊሰፍን መቻል አለበት። የምሁራን በሊሳ አዕምሮ ከግል ወደ ወል፤ ከራስ ጥቅም ወደ ወገን ፍቅርና የሕዝብ ጥቅም፤ ከስደት ወደ ሀገራችን ዱርና ጫካ ፋኖ ሊሰማራ ይመርጥ ዘንድ መሪነት የሚሉትም ተግማኒነት ሊኖራቸው ይገባል። ዛሬ ታጋይ ነገ ከወያኔ መንደር አውደልዳይ፤ ዛሬ ጀግና ነን ባይ ነገ ግን ሁናቴው ጠጠር ሲል ሽብረክ ባይ፤ ቃላቸውና ተግባራቸው ከቶም የማይገናኝ ከሆኑ ሌላውን ሊሰቡ ቀርቶ የተጠጋውንም ያሸሻሉ። የዚያ ትውልድ የትግል ወኔ አንዲያ ጠንካራና አስደናቂ የሆነው የትግሉ መሪዎችንም ቆራጥነት ከነተሰፋዬ ደበሳይ እስከ ኢንጂነር አስማን፣ ከስዩም ከበደ እስከ ማርቆስ ሀጎስ፣...ወዘተ አይቶ ነው ቢባል ትክክል ነው። ጀግናን የሚያፈራው ጀግና ነውናም ወጣቱ ጀግኖችን ማየት አለበት ተከትሎ በጀግንነትና በፅናት እንዲታገል። ማለትም ድርጅቶች የራሳቸውን ድክመት አስወግደው በገቢር ሲታገሉ ከታየ ወጣቱ ይከተላቸዋል፤ ይደግፋቸዋል። የዚህም ሀቅነት በ1997 ዓ.ም. በገሀድ መታየቱ ብቻ በቂ ምስክር ነው።

ከዚህም አንፃር በባዕድ ሀገር ያለውም ወጣትና ምሁር አወቅኩ መጠቅኩ ብሎ በአንጉል መኩራራት ወይም ድርጅቶችን እያናከሱ ትግሉን መጉዳት ሳይሆን አዎንታዊ አስተዋፅዖ ማድረግ ይጠበቅብታል። ይህን በተመለከተ ኢሕአፓ የዛሬ 18 ዓመት በሬት በዴሞክራሲያ የፃፈው መሳሰቢያ ዛሬም ወቅታዊ ሆኖ ይገኛል።

“ በውጭ ሀገር የሚገኙ ኢትዮጵያውያን ምሁራን የምዕራቡ ዓለም በሚሰጠው ዴሞክራሲ በመጠቀም፤ በኢትዮጵያዊ ፖለቲካዊ፣ ኤኮኖሚያዊ፣ ማኅበራዊ፣ ባህላዊና ታሪካዊ ጉዳዮች ላይ ጠለቅ ያሉ ጥናቶችና ምርምሮችን በማካሄድ፤ የኢትዮጵያ ነባራዊ ችግሮች በተገቢ ገፅቶቻቸው እንዲታዩ መፍትሔያቸውን በዚህ አኳያ እንዲያስተነትን በማድረግ ረገድ ከፍተኛ አስተዋፅዖ ማድረግ ይጠበቅባቸዋል። ያስተማራቸው የኢትዮጵያ ሕዝብ ያሸከማቸው ዕዳ ነው። መፅሀፉ እንዲህ ይላል፤ እንዲያ ያዝዛል፤ እንዲህ ይሠራለታል፤ እንዲያ አይሠራለትም፤ እየተባለ እንደቃለ እግዚአብሔር የሚነበንብበት፤ እንደበቀቀን የሚንጣጣበት፤ አሜን ያለ አማኝ ተብሎ ሞገሥ የሚያገኝበት፤ የጠየቀ የመረመረ፤ መናፍቅ ተብሎ ለኩነኔና ለውርጅብኝ የሚዳረግበት የፖለቲካ ዘይቤ መዳረሻውን፤ ያስከተለውን መዘዝ ሰቆቃው፤ ያፈለሰውን ሀገር፤ ያነገሰውን ንብረት አሁን ከመቼውም ጊዜ ይበልጥ ቅልጥጥ አድርጎ አሳይቶናልና ወደዚያ ተመልሶ ዳግመኛ መዳከሩ ቢያንስ የሞኝ ፈሊጥ ይሆናል። በጥራዝ ነጠቅነት መክነፍን፤ በሌጣ ትርጉም መጋለብን እንዳፈተተ መቆንፀልን ለማስቀረትና በዚህም

ምክንያት የሚፈጠረውን የተሳካረ ሂደትና መመሳቀል ፈር፦ አቅጣጫ ለማስያዝ፤ ፖለቲካዊ ትንታኔዎች አየር ላይ መጥቀው በሕዝብ አናት ላይ የሚበሩ ሳይሆኑ ወረድ ብለው ከሕዝቡ ወዝ ጠረን ጋር እየተዛመዱ፤ የሕዋሳቱን ንዝረት የሚያሰሙ፤ ስሜቱን በትክክል የሚተረጉሙ፤ ምኞቱን የሚያንፀባርቁ እንዲሆኑና የኢትዮጵያ ፖለቲካዊ እድገት ደልዳላ መሠረት ላይ እንዲዋቀር ከማድረግ አኳያ የምሁሩ ሚና በቀላሉ የሚታይ አይደለም።”

የኢትዮጵያ ግማሽ በላይ ሕዝብ ወጣት ነው። ይህን ሀይል በትግል ማሰለፍ ካልተቻለ ድል የቀርብ አይደለችም። ሴቶች በቁጥር ከጠቅላላው ግማሽ ሕዝብ ናቸውና እነሱንም አደራጅቶ ያላታገለ የድል ባለቤት ሊሆን አይችልም። ወጣቱ መደራጀት አለበት ብቻ ሳይሆን ሊደራጀም ይችላል። የዛሬን የፍርሀትና የክህደት ፖለቲካ በዋናነት ወስዶ ሳይሆን የታጋይ ወጣት ትውልድን ታሪክ አንግቦ አዲስ ታሪክ ሊፅፍ ሊነሳ ይችላል። በወጣቱ ትውልድ ላይ ተስፋ መቁረጥ ማለት በሀገርና በነገ ብሩህ ቀን ላይ ተስፋ ቆርጦ ወደ ጨለማ መግባት ነውና ይህ አማራጭ ለኢትዮጵያ የሚጠቅም አይሆንም። ከጥላሁን ግዛው እስከ ሽብሬ ደሳለኝ ብዙ ሺ ወጣቶች ለሀገራቸው ደማቸውን አፍሰዋል። የወያኔ ቡትቶ “ዴሞክራሲ” ፀረ ኢትዮጵያ መሆኑን ወጣቱ ለመገንዘብ ጊዜ አልፏል። የዚህ አገዛዝ የአፈና ኃይልና የባዕዳንም ሴራ ኢትዮጵያን ሊያጠፋ እንደማይችል፤ ሕዝብ ቆርጦ ከታገለ ወያኔ ተኖ ጠፊ መሆኑን እንዲያምንበት ያስፈልጋል። ለዚህም የተጨባጭ ትግል አርጋያዎች፤ ስለ ትግል በቃል የሚያነበንቡ ብቻ ሳይሆኑ እየተሰዉና መከራ እየተቀበሉ የሚያስተምሩ ጀግኖች ያስፈልጋሉ። ከሁሉም በላይ ግን ወጣቱ ኢትዮጵያዊ ለከፋፋዮችና ጠባቦች ሰለባ አንዳይሆን ከፍተኛ ትግል መካሄድ አለበት፤ የሀገረ ታሪክ፣ የሕዝብ የጋራ ተጋድሎ መነገር መታወቅ ይገባዋል። ኢሕአፓ ወጣቱን ዛሬም ወደ ትግል እየጠራ፤ የትግል ቅርሱን ተቀብሎ፤ የሀገር ሰንደቅ ዓላማን አንግቦ፤ በህብረትና በጋራ ከመታገል ሌላ ምንም የሚያኮራ አማራጭ የለም ይላል። ስለዚህም ዛሬም እንደ ትላንቱ የወጣቱና የምሁሩ ሀገር አድን ተልዕኮ ግልፅ ነውና የኢትዮጵያ ወጣቶች ግዳጃቸውን ለመወጣት ዝግጁ ሆነው መገኘት ይጠበቅባቸዋል። ተቀዳሚው ተግባርስ ምንድነው? የመስከረም 1983 ዴሞክራሲያ ካቀረበው የተለየ መልዕክት የለንም---

“ በዚህም ሁኔታ ተቀዳሚው ተግባር የመፍትሔውም ዋናው ክፍል ያረመመው ምሁሩ ተማሪው፣ አገር ወዳዳ፤ በውጭ ያለው በሀገር ቤት ካለው ጋር እየተሻተተ ዴሞክራሲያዊ ባህልን ለመዘርጋት የሚያስፈልገውን ርብራብ በመጣል ላይና ልብ ለልብ የሚገናኝባቸው አውታራት በመዘርጋት ላይ ማድረግ ይሆናል። ለዘላቂ የሕዝቦችና የሀገር ጥቅም፤ ለዘላቂ የሕዝቦች አንድነት ሥምረት፤ ለዘላቂ ሰላምና ለልዑል ዓላማዎች ከፍተኛ ቦታ ሰጥቶ በጋራ መሠለፍ፤ ሊሸጋሸጉ የሚችሉ አቋሞችን ማሸጋሸግ ከዴሞክራሲያውያን ይጠበቃል። ወደዚያ ለመራመድ ለጊዜው አቀባቤ በበዛበት ሁኔታ ግን ቢያንስ የገዛ እምነትን ለራስ ይዞ ያንን እያስተማሩ፤ እየቀሰቀሱ፤ በዚያው እያደራጁ የሌላውን ድርጅታዊ ነፃነት ጠብቆ፤ ልዩነትን በፀጋ ተቀብሎ ከድንፋታና ከፀብ አጫሪነት ታቅቦ፤ ሲቻል የአመራር ሐላፊነት የሚጠይቀውን ግብረገብነትና ጨዋነት ይዞ መገኘት፤ ቢያንስ

ግን ሕዝብ በነፃነት ያለምንም ተፅዕኖ ያሻውን፤ ይበጀኛል የሚለውን እንዲመርጥ እምነቱን እሱ ላይ መጣሉ በዴሞክራሲ ፍኖት ላይ የረፋድ ጉዞ መጓዝ ማለት ነው።”

እነ ጥላሁን ግዛው ከአርባ ዓመት በፊት የደም ዋጋ ከፍለው ያስተላለፉልንም መልዕክት የኢትዮጵያ ወጣቶች ሀገራቸውን ከጥፋት ለማዳን መታገል ግዴታቸው ነው የሚል ነው።

ወጣቱ የሕዝባዊ ትግሉ አካልና መሪ ነው!

ድል የሻትዮጵያ ሕዝብ ነው!